

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 518

гр. Ловеч , 20.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в закрито заседание на двадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20214300500354 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Подадена е частна жалба от „Агенция за събиране на вземания“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул. „Петър Дертлиев“ № 25, офис сграда Лабиринт, ет. 2, офис 4, представлявано от изпълнителния директор ЮЛ. ЮРГ., чрез юрисконсулт Цветанка П.а, срещу Разпореждане № 649/11.05.2021г.,пост.по ч.гр.д.№261/2021г.на РС-Тетевен,с което заявлението му е отхвърлено изцяло. Счита съдебния акт за неправилен и незаконосъобразен,като развива подробни съображения. Сочи,че в изпълнение на указанията на съда е уточнено,че длъжникът е бел уведомен по реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД за продажбата на вземането към него,с уведомително писмо с изх.№УПЦ-П-БНП/CREX-16928069 от дата 15.07.2019г.,изпратено му чрез известие за доставяне от „АСВ“ЕАД,като пълномощник на цедента. Позовава се на Общите условия по договора за заем и твърди,че между страните е уговорен този ред на фингирано връчване,с оглед на което твърди,че е изпълнил ангажиментите си –писмото е изпратено на посочения от заемателя адрес в сБ.Лов.област,ул.“Дружба“№17. Развива доводи за обхвата на проверката на съда в производствата по чл.410 от ГПК и заключава,че за заявителя е предвидено единствено задължение да представи догоовра,когато е сключен с потребител,с оглед извършване на проверката за наличие на неравноправни клаузи.Няма изискване за предоставяне на други доказателства за вземането.Това е обяснимо и с особеностите на заповедното производство,което е едностранно,за разлика от състезателното ,двустранно исково производство. Смята,че изискването за представяне на доказателства за извършване на цесията и уведомяването на длъжника могат да се поставят само в исковото производство,не и в това по реда на чл.410 от ГПК.Въпросът за доказване на фактите по прехвърляне на вземането е извън пределите на изследване по чл.410-416 от ГПК.В това производство се издава единствено заповед за изпълнение,а не се доказва съществуването на вземането.Затова е достатъчно да са описани обстоятелствата,от които произтича вземането,за да се провери дали е спорно.Едва в случай,че постъпи възражение от длъжника,тогава заявителят е длъжен да предяви иск по чл.422 от ГПК за установяване

съществуването на вземането му и там страните могат да реализират защитата си и установят по исков ред твърденията си. Там заявителят ще следва да доказва съществува ли вземането му, вкл. и прехвърлено ли е по реда на чл. 99 от ЗЗД, с всички допустими доказателствени средства. Твърди, че в нормата на чл. 410 от ГПК не е предвидено задължение за заявителя да представи уведомлението за цесията. Счита, че извършената промяна в титуляра на вземането е извън обхвата на чл. 410, ал. 3 от ГПК, поради което непредставянето на уведомителното писмо не води до нередовност на заявлението, съотв. - не е основание за отхвърлянето му. Позицията се и на правилото, че уведомлението за извършената цесия не е част от фактическия състав, тъй като вземането преминава върху цесионера единствено по силата на постигнатото с цедента съгласие.

По изложените съображения моли да се отмени обжалваното разпореждане и се уважи заявлението изцяло.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 20.05.2021 г., а жалбата е подадена на 26.05.2021 г. - т.е. с пазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч. гр. д. № 261/2021 г. по описа на РС-Тетевен писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

На 14.04.2021 г. пред РС-Тетевен е подадено заявление, по което е образувано ч. гр. д. № 261/2021 г. по описа на съда. Заявителят „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е предявила вземане срещу Р. СТ. П. с ЕГН *****, от сБ. Ловешка област, ул. „Дружба“ № 17, в размер на главница от 1088.85 лв., договорна лихва в размер на 182.85 лв., за периода от 20.04.2019 г. (падеж на първа непогасена вноска) до 20.03.2020 г. (падеж на последна погасителна вноска), обезщетение за забава в размер на 76.37 лв. от 21.04.2019 г. (падеж на първа неплатена вноска) до подаване на заявлението, законна лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане. Като основание е посочен Договор за кредит за покупка на стоки и услуги с № CREX-16928069 от 03.04.2019 г., сключен между Р. СТ. П. и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ АД. Вземането е цедирано на „АСВ“ ЕАД с Рамков договор от 27.07.2017 г. и Приложение 1 от 05.07.2019 г., заедно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, вкл. и лихви. Твърди, че длъжникът е уведомен за прехвърлянето с уведомително писмо с изх. № УПЦ-П-БНП/CREX-16928069 от дата 15.07.2019 г., изпратено му чрез известие за доставяне от „АСВ“ ЕАД, като пълномощник на цедента.

Изложено е, че по силата на договора за кредит, при спазване на разпоредбите на ЗЗПотребителите, е отпусната сумата 999 лв., който включва и уговорена между страните застраховка „Защита на плащанията“ в размер на 89.91 лв. Страните са постигнали съгласие стойността на застраховката да е включена в месечната погасителна вноска по кредита. Уговорена е и дължима договорна лихва в размер на 182.85 лв. Така общата стойност на плащанията по кредита е договорена в размер на 1271.76 лв. Кредитополучателят се е задължил да върне сумата на 12 равни месечни погасителни вноски. Първата вноска е с падеж 20.04.2019 г. в размер на 105.98 лв., а последната е на 20.03.2020 г. Крайният срок на всички задължения е

20.03.2020г.,съгласно изготвения погасителен план,поради което за вземането не е обявявана предсрочна изискуемост. Претендира и лихва за забава в размер на 76.37лв.,дължима за периода от 21.04.2019г. до подаване на заявлението в съда. Твърди,че длъжникът не е изплатил дълга,поради което счита,че има правен интерес да предяви претенциите си по съдебен ред.

Отправена е молба за издаване на заповед за изпълнение на задължение по реда на чл.410 от ГПК за описаните суми. Претендира заплащане и на направените разноски за държавна такса-26.96лв. и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 70лв.

С Разпореждане №501/15.04.2021г. съдът е дал указания към заявителя да посочи в т.12 дали уведомителното писмо за цесията е било връчено на длъжника(дали е уведомен за цесията),по какъв начин и на коя дата.

Заявителят е представил отговор,в който е посочил,че длъжникът е уведомен на 15.07.2019г.,по реда на т.н.фингирано връчване. Изложени са разсъждения, че това обстоятелство е неотнормимо към въпроса спорно ли е или не вземането, предмет на производството по чл.410 от ГПК.

С атакуваното Разпореждане № 649/11.05.2021г. РС-Тетевен е отхвърлил заявлението изцяло, като е приел,че е нередовно. Изложил е, че заявителят не е представил доказателства за надлежно уведомяване на длъжника за извършената цесия, при което заявителят не може да се легитимира като частен правопреемник по договора за цесия от 03.04.2019г.

При анализа на кредитното правоотношение става ясно,че приложимите норми са тези на Закона за защита на потребителите,с оглед характеристиката на длъжника на „потребител”, нормите на Закон за потребителския кредит-при установените елементи на заемното правоотношение, съответно на ЗЗД,като общи и субсидярно приложими норми.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съображава,че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. Съгласно чл.410,ал.3 от ГПК когато договорът е сключен с потребител-какъвто е и настоящия случай,към заявлението следва да се приложи договорът,заедно с всички негови приложения и приложимите общи условия. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. При твърдения за наличие на качеството „кредитор” заявителят следва да се позове и да посочи обстоятелствата, на които основава тази си легитимация. При твърдението, че е цесионер, за да се установи в това си качество, съотв.,че има изискуемо и ликвидно вземане срещу този длъжник, е нужно да обоснове изпълнени ли са изискванията за ангажирането му по реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД.

Въпреки дадените конкретни указания от заповедния съд за обосноваване на факта на надлежно уведомяване на длъжника,това не е изпълнено от заявителя.

Съставът приема, че въпросът за установяване на титуляра на вземането е част от

основанието на претенцията. В настоящата хипотеза на цесия уточняването на предпоставките, обосноваващи легитимацията на заявителя, е част от индивидуализацията на претенцията. Не може да се сподели твърдението, че няма изрично изискване за представяне на доказателства в този смисъл. Видно от нормата на чл.410,ал.3 от ГПК е въведено изискване за представяне на относимите към вземането документи,определящи претенцията по същество. Безспорно,при твърдение,че вземането е придобито по силата на цесия, заявителят следва да обоснове тази си легитимация на кредитор,съотв.да представи и документите,въз основа на които твърди,че е придобил това качество. Това обстоятелство не може да се установи в приложения договор за кредит,тъй като заявителят не е страна по него.

Конкретизацията на обстоятелствата във връзка с основанието на вземането,съгласно чл.410,ал.2 от ГПК, следва да бъде направено подробно и изчерпателно, както е изискването на нормата на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК,към която се препраща. Това е необходимо, за да може съдът в заповедното производство да прецени дали са налице предпоставките за издаването на исканата заповед, а от друга страна изложението на обстоятелствата, на които се основава претенцията, е и гаранция за защита правата на длъжника срещу заявеното вземане.

В този смисъл е и т.2.б. от ТРеш.№4/18.06.2014г., пост.по т.д.№4/2013г.на ОСГТК на ВКС. Точната индивидуализация на вземането по основание и размер, обуславя редовността на заявлението. По изложените съображения, след като не са изпълнени изричните указания в този смисъл, правилно РС-Тетевен е отхвърлил заявлението изцяло. Затова атакуваното Разпореждане №649/11.05.2021г.,пост.по ч.гр.д. №261/2021г. на РС-Тетевен следва да се потвърди,като правилно и законосъобразно.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 649/11.05.2021г., пост. по ч.гр.д.№ 261/2021г. по описа на РС–Тетевен, като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____